

MALI KRALJ I ZVIJEZDA

Bio jednom Mali kralj čarobnjak. Bijaše »malen« ponajprije zato jer su prošle dvije tisuće godina od divne noći u kojoj su trojica kraljeva s Istoka, slijedeći zvijezdu, doputovali u betlehemsku štalicu da se poklone djetetu Isusu. Sasvim razumljivo, cijelo to vrijeme kraljevi zvijezdoznanci ne bijahu cijenjeni. Na zemlji, međutim, iz razloga koje samo neki znaju, no nitko ih ne uspijeva protumačiti, uvijek je postojao neki kralj čarobnjak. Svake godine pojavljivao bi se u novoj osobi. Njemu bi se ukazala zvijezda, koja ga je vodila da svjedoči tajnu božićne noći, upravo onako kako je prije dvije tisuće godina vodila trojicu poznatih kraljeva u Betlehem. Bijaše to vrlo važna zadaća, pa je i naš Mali kralj čarobnjak ove godine s nestrpljenjem očekivao Božić, jer on bijaše na redu da pođe na put. Zvijezda bi se, naime, trebala ukazati upravo njemu, kako bi mogao svjedočiti prilikom providonosne obnove istinskoga Božića.

U srcu našega Malog kralja bilo je ipak malo straha. Zvijezda je već odavna trebala pronaći put između stotina satelita, svemirskih brodova i zrakoplova posijanih nebom. Prije pet godina zvijezdu je pogodio ruski satelit koji ju je snimio kao nepoznati leteći objekt s osvajačkim namjerama. Prije tri godine kraljevi čarobnjaci su također imali velikih problema. Prije dvije godine kralj koji je slijedio zvijezdu izgubio se na jednoj od prometnica u blizini New Yorka. Iz te gužve se nekako iskopao tek 31. prosinca. Prošle godine su kralja koji bijaše na redu kao taoca uhvatili gerilci i, unatoč svim molbama i preklinjanjima, nisu ga pustili, te nije mogao slijediti zvijezdu. Sasvim je razumljiva, dakle, bojazan našega Malog kralja.

Sićušni automobil

Ledene noći koncem studenoga provodio je pažljivo motreći nebo, tako da su ga već oči pekle. Ponekad bi se pojavilo svjetlo na koje bi njegovo srce jače zakucalo, ali to su uglavnom bili zrakoplovi koji su slijetali u obližnju zračnu luku ili kakav vojni izviđački zrakoplov.

Mali je kralj, razumije se, pripremio i dar, jer kraljevi o Božiću ne primaju, nego daju darove. Njegov dar bio je lijepi svijetleći rubin, crven poput žeravice ili poput krvi.

Zora je često zatjecala Maloga kralja kako pretražuje nebo. Imao je još samo toliko vremena da se umije i pođe na posao. On bijaše Mali kralj, ali je morao raditi da bi imao od čega živjeti. Njegov je šef bio jako strog i nije mu dopuštao da spava na radnome mjestu.

Napokon se jedne vedre prosinačke noći pojavila zvijezda. Zasjejala je neobičnim svjetlom. Malomu se kralju učinilo da je može dohvatiti ispruženom rukom. Bijaše izvan sebe od sreće. Zov zvijezde bio je neodoljiv. Mali kralj je skoknuo kući po dar koji već prije bijaše pažljivo zapakirao, izveo je auto iz garaže i slijedio zvijezdu dok je ona plovila nebom kao princeza u blistavu sjaju. Sve druge zvijezde pozdravljale su je gromoglasnim pljeskom, tako se njemu barem činilo.

»Jesam li ja jedini koji je vidio zvijezdu?«, pitao se u nedoumici.

Zatim je pomislio kako su je mogli vidjeti i drugi, ali danas ljudi uvijek nekamo žure i nemaju vremena, a ni volje, gledati zvijezde.

Semafor, bojna kola i plinske maske

Zvijezda je brzo odmicala nebom. Ondje gore ipak bijaše manje prometa. Mali je kralj dolje sa svojim automobilom imao puno više poteškoća. Ceste su bile pune zavoja, trebalo je paziti na semafore, na prometne znakove, na druga vozila, te na pješake koji su prelazili ulicu.

»Volio bih vidjeti svoje prethodnike na momemu mjestu«, mrmljao je Mali kralj. »Slijediti zvijezdu na devu u pustinji, bila je prava šala.«

Na četvrtom semaforu, Mali je kralj zvijezdu izgubio iz vida. Nagnuo se kroz prozor najviše što je

mogao nastojeći pronaći njezin svjetlosni trag.

»Što čekaš, glupane? Zelenije nego jest neće biti!«, čuo je kako netko iza njega viče.

»Ideš li ili ne ideš?«, prolomio se drugi glas uz glasno trubljenje nekolicine vozača u koloni.

»Žao mi je«, odgovorio je Mali kralj, »ali moram slijediti zvijezdu.«

»Pijanico!«

Dobijesa i ti i tvoja zvijezda!«, vikali su drugi. Mali se kralj još jednom ispričao i nagazio na papučicu za gas. Auto je poskakujući krenuo.

Nekoliko kilometara dalje Mali kralj ponovno nađe zvijezdu i nastavi put. Prolazili su kroz sela i gradove, preko rijeka i pustinja. Mali kralj nije više raspoznavao dan i noć, nije znao za odmor ni za glad. Želja da izvrši svoje poslanje ispunjavala ga je velikom radošću.

Jednoga ružnog dana auto je načinio posljednji trzaj. Uzalud ga je pokušavao ponovno pokrenuti, posljednji put je zaškripao i potpuno se utišao. Mali kralj ostavi auto pored ceste i nastavi pješice. Zvijezdu je još neko vrijeme držao na oku, no ona je sve brže i brže odmicala nebom. Kad ju je vidio kako zalazi na obzoru, samo je tužno uzdahnuo.

No ni tada nije izgubio odvažnost. Tražeći zvijezdu, našao se u zemlji u kojoj su svi strahovali. Mnogi su na licu imali plinske maske. Ulicama su krstarila bojna kola, a nebom su sijevali vojni zrakoplovi. »Jeste li vidjeli zvijezdu koja sja jače od svih ostalih?«, pitao je Mali kralj rijetke prolaznike.

»Mi više ne možemo gledati zvijezde«, odgovarali su ljudi. Noću su u toj zemlji jaki reflektori pretraživali nebo, a ljudi su se zatvarali u kuće i u skloništa. Nitko nije ni gledao u nebo.

Lažne zvijezde

Mali je kralj nastavio pješčiti kroz sela i gradove. Ljude koje je susretao pitao je: »Jeste li vidjeli veliku sjajnu zvijezdu?«

Gotovo su svi slijegali ramenima i smijali mu se. Jedan od njih - u velikoj žurbi - dao mu je dvije kune. Dvojici ljudi koji su živo raspravljali o nekoj »zvijezdi« postavio je svoje veoma važno pitanje, no oni su ga razočarali, jer su raspravljali o filmskoj zvijezdi.

Mali je kralj i dalje ispitivao ljude: »Jeste li vidjeli veliku zvijezdu?«

»Ako hoćeš, mogu te lupiti čekićem po glavi, pa ćeš vidjeti sve zvijezde koje želiš!«, odgovorio mu je jedan duhovit čovjek.

»Ovdje su zvjezdane samo cijene«, dometnuo je neki ljutiti umirovljenik.

»Zar ne vidiš da ovdje sve vrví od zvijezda?«, dobacio mu je netko. Mali se je kralj osvrnuo oko sebe i vidio da doista postoje plastične i kristalne zvijezde, koje su provirivale iz izloga. Bilo je i svijetlećih zvijezda na stupovima ulične rasvjete, pa čak i na salamama i gaziranim pićima, te raznobojnih zvijezda na borovima. Bijaše zaboravio da ljudi slave Božić s umjetnim zvijezdama, jer više nisu u stanju pronaći prave.

U trgovini je vidio kako djeca kupuju male figurice za jaslíce. »Jeste li vidjeli veliku zvijezdu, djeco?«

»Da«, reče jedan dječak, »tamo gore na najvišoj polici. Stoji petnaest kuna!«

»Ja mislim na pravu zvijezdu, onu božićnu!«

»S njom ne možete praviti jaslíce«, upozorila ga je djevojčica.

»A zašto vi pravite jaslíce?«, pitao je Mali kralj.

»Da pobijedimo na župnom natjecanju!«, nekoliko njih će uglas.

Mali kralj napusti grad i krene kroz sela gdje nebo nije bilo tako rasvijetljeno neonskim žaruljama i gdje su prave zvijezde bile vidljivije.

Hodao je i hodao. Jedne večeri, a padala je susnežica, ugleda svjetlo na rubu guste šume. Krene u tom smjeru. Bijaše mrtav umoran i svaki mu je korak predstavljao veoma bolan napor. Svjetlo je dolazilo iz neke kamene kuće. Mali kralj pokuca. Čovjeka koji mu je otvorio zamoli za gostoprimstvo.

»Uđite«, reče mu ovaj ljubazno.

Mali kralj mu zahvali: doista mu je trebalo da se odmori i malo ugrije.

Čovjek ga šutke posluži: donio mu je suhu odjeću, kruha i tanjur ukusne juhe.

»Znaš«, odjednom će Mali kralj »moram po svaku cijenu pronaći svoju zvijezdu. Ja sam svjedok Božića, a do Božića je tek nekoliko dana.«

Čovjek se tužno nasmiješio. »

I ja sam nekoć tražio zvijezdu«, uzdahnu sjetno, »ali sada više ne. Nema to nikakva smisla.

Zaboravi. Ne isplati se. Nismo mi nebu više zanimljivi. Ovdje dolje nema više nade ... «

Mali kralj skoči na noge.

»Ne, ja ću pronaći zvijezdu!«

Zahvalio je i pošao dalje. Tek što je izašao, zaslijepilo ga je jako svjetlo. Zvijezda je bila tu i čekala ga. Morala je prodrijeti kroz guste oblake. Mali kralj dobi novu snagu, a blažena ga je sreća posve obuzela. Znao je da je izvršio svoju zadaću. Zvijezda se vratila da ga pronađe i nikada više ne napusti.

Dvoje djece i komad kruha

Zvijezda je povela Maloga kralja u daleko gradsko predgrađe. »Kani se, vjerojatno, zaustaviti nad katedralom«, pomisli Mali kralj.

Zvijezda se, međutim, zaustavila iznad velike građevine. Bijaše to velika gradska kuća kao i mnoge druge s mnoštvom nakrivljenih tv antena na krovu.

»Božić je tu«, pomisli Mali kralj. Na kraju krajeva ni mjesto prvog Božića nije bilo ništa osobito.« Provjeri svoj zamotani rubin i uđe kroz glavni ulaz u zgradu. Zastao je u veži iz koje se dizalo stubište i čekao da mu zvijezda dade znak.

»Mrzim te, neću s tobom više ni riječi progovoriti!« - čuo je kako netko viče.

Upravo toga časa jedna je djevojčica zalupila vratima na prvom katu i potištena sjela na stube. Imala je mrk pogled, a jedina joj je želja bila da se isplače. Malo zatim vrata su se polako otvorila i izašao je dječak s ovećim komadom kruha. Malo je zastao, a onda sjeo pored djevojčice. Nekoliko trenutaka vladala je savršena tišina. Mali je kralj još uvijek čekao pred stubištem.

»Jelena«, reče dječak, »moraš mi oprostiti.«

Djevojčica je odmahнула glavom: »Ne mogu i neću!«

»Jesi li čula što je rekla sestra na vjeronauku: milosti ne smijemo praviti zapreke, sutra je Božić, Isusova će se ljubav izliti u ljudska srca pred kojima ne bude zapreka. Ako naiđe na zapreku, Isus će biti tužan, a ti također. Hajdemo zajedno na ponoćku?«

Djevojčica je podigla glavu i nasmiješila se: »Dobro, zapreke više nema.«

»Hoćeš li pola kruha?«, ponudi dječak.

»Hoću«, reče Ona.

Toga časa zvijezda dade znak i Mali kralj pristupi djeci.

»Zahvaljujući vama, i ove je godine došao Božić«, reče on smiješeći se. Djeca su ga radozno promatrala.

Mali im kralj ponudi paketić s dragocjenim darom. Djevojčica ga odmah otvori.

»Prekrasan je!«, reče kad je rubin zabljesnuo pred njezinim očima.

»Vaš je«, reče Mali kralj »možete s njime učiniti što god vas je volja.«

»Zamijenit ću ga za album sa slikama meni najdražih nogometaša«, reče dječak.

»Naravno, ideja nije loša«, nasmiješi se Mali kralj.

Dogodilo se da je zvijezda, prvi put u dvije tisuće godina, s prozora nekomu namignula.